

[A.]
272 160.

Riigiõigus 1

Riigiõigus.
Julian Vaabel.

Mag. Kellokivi
joors.

Vaabel, Julian

3.
probleem ajaloos. Riikide tekimist sel-
gitavat teooriat. Patriarhaalteooria. Klassitsit-
luse ja võimuteooria. Neute teooriate sidu.
Riikide tekimise üldmõistus meie ajal. Riikide
tekimise tüübid. Tekimist nägi konstitutsionaal-
teooria. Riigi loomine de facto. Selle õi-
guslike tähendus. Riigi rahvusvaheline tunnustat-
mine, selle tähendus. Riikide ümberkujunemine,
selle mõiste ja selle järeltulijad. Riigi
poliitilise organisatsiooni ümberkujunemine.
Riigi territoriaalne ümberkujunemine. Selle
ümberkujunemise avaldused. Riigi kadumine.
Selle mõiste ja avaldus. Riigi katumise tüübid
meie ajal: riigi inkorporatsioon, anneksioon,
annetud või vabatahtlik ühinemine teise
riigiga.

§5. Riigi ajaloolised tüübid. Vana- ja uue aja riigid.
Egiptus. Juuda. Neute riikide poliitiline. Vana-
aja riikide despotlik ja teokraatlik iseloom.
Juurte ühine iseloom. Selle ühine iseloom. Tõuna
kõneviis ja modernne riiklus. Rooma riik
ja riigi vaherõhk. Kree ja riik. Rooma riik.
Rooma riikide poliitiline korraldus. Riikide võim.
Riigi ja rooma vaherõhk.
Keskaja riik. Keskaja riigi poliitiline
iseloom. Võimu seadused keskaja riigis. Vana-
aegne ja hilisajal ajalooline. Seemne riik.

Rüki põhjendava lepingu iseloomustus
 Kerkaja õpetuses. Lepinguteooria ajal
 nende iseloom. Reformeeritud kiriku
 mõju lepinguteooria areenimises
 muemel ajal. Huoner. Hobbes'i
 tähendus lepinguteooria
 väljakuulutamises. Hobbes'i
 õpetuse sisse. Locke.
 Pufendorf'i õpetus. Rousseau,
 tema õpetus, selle sisse ja
 mõtetus. Rousseau õpetuse
 tähendus ja järelmõjud. Lepinguteooria
 üldine iseloomustus. Rüki
 põhjendus muemel ajal. Rüki
 põhjendus konservatismis,
 liberaalisms ja rükiotsialismis
 poliitilises vaates. Anarhism
 ja selle mõiste arusaamine.

§ 7. Rüki põhjendus / järgi.

Rüki õpet. Sotsialismuse aretus. Rüki õpetuses
 Sotsialismuse spekulatiivne iseloom. Rüki õpetuse
 täiendamine ja intrasitüivne olemus. Objektiivne ja
 subjektüivne sisse. Sotsialismuse praktiline tähendus.
 Kõikumine rüki absoluutsest ja relatiivsest sisse. Kõikumine
 teooria rüki õpetuse kohta. Sotsialismuse teooria
 vana ja kerkajal. Plato. Aristoteles. Cicero. Augustinus.
 Thomas Aquinas. Sotsialismuse loodusõiguse teooria.
 Sotsialismuse teooria hilisemal ajal. Utilitarismuse teooria
 (Wolff, Bentham). Eetilised teooriad (Hegel, Stahl).
 Õiguse teooria (Locke, Kant, Fichte, Humboldt).
 Relatiivsete teooria (v. Mehl, Haenel, v. Seydel).
 Organiteooria (Schelling, Müller, v. Kaller). Sotsialismuse
 teooria muemas rüki õpetuses. Selle aretus, olukorrad
 ja ilme.

2 peatük:

Õpetus rügist.

§8. Rügi teatustliku käitluse siht ja meetod.

Teatustliku käitluse sihtid. Tunnetustlikead sihid. Raskendustlikead sihid. Tunnetustlikead sihi taotlemine rügiõpetuses. Kausaalne ja konditsiooniline vaatlusvõid ja selle raskendus rügiõpetuses. Kirjeldus, selle mäsanne ja tähtsus rügiõpetuses. Ajalooline induktioon rügiõpetuses. Ajaloolise induktsiooni raskendus tunnetustlikead sihtide taotlemises. Ajaloolise induktsiooni raskenduse mätas rügiõpetuses. Deduktivset konstruktiooni rügiõpetuses.

Rügi õiguslike analüüs ja selle meetod.

Juridilise meetodi raskenduse mätas rügiõpetuses. Rügi õiguslike elemis ja selle analüüs. Rügi õiguslikead normid. Neude analüüs.

§9 [järg]. Rügiõpetuse jagunemine. Üldine rügiõpetus.

Üldine rügiõpetus jellinek'i konstruktioonis. Kelleki raade ülddele rügiõpetusele: üldine rügiõpetus kui üldine rügiõigusteatus. Üldine ja positivne (konkreetne) rügiõigus[teatus]. Rügiõiguse seaduskohit õigusteatusi mätas. Avalikõigus ja eraõigus. Neude deloon ja enjoneid. Raated avalikõiguse ja eraõiguse eritlemdele. Avalikõiguse mätas. Rügiõiguse seaduskohit avalikõiguse mätas.

Rügiõiguse punktumtid teiste avalisõigus-
liikude distriplunidega, eiti vahthemisõigu-
sega. Rügiõiguse punktumtid teiste õigus-
liikude distriplunidega. Rügiõiguse punkte-
punktid teiste teadusharudega, eiti ajalooaga.

§10. Meraade rügiõpetuse arenemisest.

Rügiõpetuse algmed kreeklaste juures.
Rügiõpetuse kändlennide üldine seloorn kreeks.
Plato ja Aristoteles. Neute vaateilom ja õpetus
rügist. Rügiõpetuse seidnkorv Rooma ajal.
Rügiõpetuse seidnkorv keskajal. Keskaja
vaateilom ja selle mõju rügiõpetus liikudele
vaaktele. Keskaja poliitiline aluskorv ja selle tähem-
tus rügiõpetus. Poliitiline sumud rügiõpetuses.
Algmed rügi õigusliikust kändlennest. Rügiõpetus
hilisemal ajal. Machiavelli ja Bodini poliiti-
lised teosed. Loodusõiguse kool ja rügi õigusliik
kändlennise arenemine. Rügi loodusõigusliik poliitilise
varasemat kändl. Hobbes, Locke, Spinoza, Hume
ja tema tähtsus rügiõiguse arenemises. Puffendorf.
Rügi kändlenn Montesquieu teoses. Rousseau õpe-
tusel rügist. De Meistre ja Benjamin Constant.
Neute õpetuse reaktsiooniline seloorn. Toegneville'i
demokratismi doktrin. Hegeli rügi teooria.
Rügi õigusliik literatuur muemal ajal. Tähtsamad
teosed Savary, Prantome ja Hallia kirjandusest.

3 peatük. Riiigi elemendid.

Riiigi elemendid.

§11. Riiigi territoorium.

Territooriumi mõiste ja piiritletus. Riiigi piir, riiigi maaala. Riiigi territooriumi olemus. Teooria riiigi territooriumist kui riik-subjektide elemendist. Selle teooria järeldused. Teooria riiigi territooriumist kui riigivõimu objektist. Selle teooria vastuvõtmata kohted. Riiigi territooriumi õigusliku tähendus. Territooriumi kui riiigi õiguseala määruse avaldusväli. Võõra riiigi õiguseala määruse võimalused riiigi territooriumil. Koostepiirid. Invergrantsed ja mitteinvergrantsed riikide vahel kuuluvus. Teise riiigi territooriumi kasutamise vahetusvaheliste lepingute või sõjalise okkupatsioonialusel.

§12. Riiigi rahvas. Rahva mõiste. Rahvas, selle mõiste. Rahvuse ja rahva seismise riiiklik olemus. Rahvas ja riiklik võim. Kõrõmus rahva subjektisest objektid. Rahvas kui võimukandja. Rahvas kui kodanikkude kogu ja õiguste subjekt. Kõrõmus subjektisest objektist õigustest. Kõrõmus rahva objektisest objektid. Rahvas kui riiklikkude kokkusest objekt. Kodanikkude põhiõigused kui piir riiigivõimu teotemidel. Kodanikkude põhiõiguste (inverõiguste) mõiste. Inverõiguste aluseks arenemine. Põrõid autõmõidid,

Kinjautus. Puffendorf'i partes potenciales dummis
 imperii. Bodini'i seaduskohad jaotamisküsimuses.
 Jaotamisküsimus Inglismaal XVII sajandil. Crom-
 well. Locke'i õpetus kolmest võimust (Seadusandl.,
 täitev. ja föderatiivne võim). Need võimud vahel-
 konat Locke'i õpetuse järel. Locke'i õpetus
 ja inglise riigivõim. Montesquieu'i õpetus võimu
 jaotamisest. Võimude jaotamisküsimuse põhjendus.
 Montesquieu'i õpetuse lähtepunktid ja inglise
 konstitutsioon. Võimude jaotamise küsimus.
 Rousseau'i õpetuses. Rousseau'i vaated tema ja
 lähtepunktid. Lausumised Montesquieu'i
 õpetustest. Mably vaated võimude jaotamise
 küsimusele. Condorcet'i ja Wilsoni'i vaated
 võimude jaotamise teoreetilistest tagajärgedest.

§ 15. Suveräänsus. Suveräänsuse mõiste ja olemus.
 Suveräänsus kui võimu olemus. Suveräänsuse
 väline (rahvusv.) ja sisetähtsuse (sidemise) avaldus.
 Suveräänsuse väline ja sisetähtsuse avalduse sidu ja
 olemus. Suveräänsuse avalduste olemus. Riigi-
 võimu enesepidamine (autoliimitatavus) küsimus.
 Suveräänsus kui ajalooline kategooria.
 Suveräänsuse mõiste arenevus. Suveräänsuse
 mõiste enesekeskimine kerkajal ja selle põhjusel.
 Suveräänsuse mõiste fikseerimine 16 sajandil;
 Suveräänsus kui riigivõimu sõltumatuse avaldus.
 Kujunenud mõiste Bodini'i definitsioonis.
 Suveräänsuse mõiste teiseks arenevus ja teise suveräänsu-
 se mõiste tekkimine. Suveräänsuse identifitseerimine

Litteratur

11.
Nõigivõimuga. Inveräänuse kalmaus ja nõiste
kupnemine ja selle teinid. Inveräänus kui
monarhi isiku omatus. Drysean doctiin.
Inveräänuse identifikatsiooniuemal
ajal nõigi õigusvõimega ja nõigi isikuga (Olan-
do, Moreau). Inveräänuse nõiste moie aja
konstitutsioonides. Inveräänuse nõiste Prantse
Inimese ja kodaniku õiguste deklaratsioonis:
Inveräänuse ja nõigivõime identifikatsiooniuemal
Prantse hilisemal konstitutsioonil. Selusti
konstitutsioon.

§16 [järg]. Inveräänuse alus (l'origine) ja kuuluvus.

Inveräänuse alus. Kõrimumise aetms ja selle laheudu-
se lahtepunkt. Inveräänuse alus ja selle kuuluvuse
õigustus. Inveräänuse alust ja kuuluvust põhjenda-
rad teooriad. Teokraatlikud teooriad. Neude sidu
ja arenemine. Okerohesed ja kaude teokraatlikud
teooriad. demokraatlikud teooriad. Neude sidu ja
arenemine. demokraatliku doctiini algmed Kerkaja
teoloogide juures. demokraatliku doctiini areng
XVI sajandil. Monarhismid. Bellarmini'i ja
Suarez' seidukoht selles kõrimumises. Juriku demo-
kraatlik teooria. Rousseau õpetus. Locke'i seidukoht
Inveräänuse kuuluvuse kõrimumises. demokraatliku
doctiini arvustus Duquit' poolt.

4 peatük. Rõigi organid ja nigi funktsioonid

§ 17. Rõigi organid. Rõigi organi mõiste. Organ-tal-jest ja organ-funktsioon. Organi seotus nõnnide läbi. Organi kompetents. Rõigi tahe ja organi tahe. Saksateooriaid nigi organust. Ferke. La-baud. Jellinek. Prantuse esindusmaudaadi teooria. Inguit' teooria.

Rõigi kõrgem otekoheine organ. Rabvas. Rabva tahtavaaltus. Valijate kogu. Rabvaliik-tajate kogu. Representatiivsed (esindus-)organid. Esinduse põnneliline ilme. Esinduse mõtte algned Grekas, Roomas ja Keerajal. Esindusmõtte arenemine Inglismaal ja Prantusmaal. Parlament kui rabva esindaja. Rabva esinduse ja rabva õignelik vaherõid. Chaudaatvaherõid. Monarhi kui organi seimkoht. Vabariikide nigi seade esinduslik seimkoht. Valitsus ja tema seimkoht. Kõhtunõnnu kui nigi organi seimkoht.

Alamad nigi organid (agents). Neute õignelik seimkoht. Subordinatsioon. Vastutus.

§ 18. Rõigi funktsioonid. Rõigi funktsioonide mõiste ja alennus. Lähtepõnnud nigi funktsioonide enfleni-zel. Valitõnnu dooktriini seimkoht. Funktsioonide lügit. Teadusandlus, valitõnnu ja kõhtunõnnu. a) Teadusandlus. Teadusandluse organid.

Parlament. Parlamenti abinus. Parlamenti
 ettevaldusareenemid, voneid Euroopas. Parlamenti
 arenemidekõike (Inglismaal, Prantsusmaal, Saks-
 maal), selle eeldused ja tingimused. Parlamenti kujun-
 damine. Valijate kogu. Valimisõigus. Valimisõiguse
 seaduslikkuse niie aja niikes. Valimisõigusteenid.
 Valimide loostamine. Valimisajajärgete kon-
 trollimine. Parlamenti niasaude. Seatus-
 andlikud niasaude. Neude niasannete tähtsus
 ja nlatus. Parlamenti rahhemisniasaude. Neude
 nlatus. Rõugipeate oia seatusandlustes. Seatus-
 andlustes funktsioonide nikaarne teistele organitele.

§ 19 / järg/. Seatusandluste protseduur. Seatus. Selle
 mõiste ja alemnus. Seatus materjaalse ja vormilise
 mõttes. Seatusse tähtsus vormilises mõttes niie
 ajal. Vormilise seatusse aadressiõigust niie ajal
 mõnede vaadete järelle (Carrié de Malberg). Vormi-
 lise seatusse seaduslik protseduur. Seatusse algatus.
 Selle mõiste. Algatusse kompetents. Algatusse kompe-
 tents harklikkude seatusse puhul. Algatusse kompe-
 tents põhiseaduse muutmise puhul. Valimiseal-
 gatusõigus. Parlamenti algatusõigus. Rahva
 algatusõigus. Rahvaalgatusse vormilised ja harkli-
 sed tingimused. Rahvaalgatusse nlatus niie
 aja niikes. Rahvaalgatusse protseduur.

§ 20 / järg/. Seatusse otustamine (vastuõitmine). Selle
 mõiste. Seatusse otustamise kompetents. Otus-
 tatuskompetents harklikkude seatusse puhul.

Otsustamise kompetents põhiseaduste muutmiste
 puhul. Seaduste otsustamine rahvaalimuses
 (parlamentis). Seaduste otsustamine rahvaalimuse
 teel. Rahvaalimetus (referendum). Rahva-
 kohtajate koogu. Rahvaalimetus tingimused,
 õiguslikud ja poliitilised. Rahvaalimetus sõuline
 ja vaimuline ulatus. Fakultatiivne ja obligatoor-
 ne referendum. Referendum haldikute seaduste
 otsustamisel. Referendum põhiseaduste muut-
 miste otsustamisel. Altpöörad rahvaalimetus-
 õiguse areenidest. Rahvaalimetus meie ja kon-
 stitutsioonide järel. Rahvaalimetus vorm,
 tingimused ja ulatus erinevates konstitutsioonides.
 Rahvaalimetus käis.

Seaduste daaktioneerimine ja väljo-
 kuulutamise. Seaduste daaktioneerimise ja väljo-
 kuulutamise kompetents. Seaduste maksima-
 liseamine. Seaduste maksimise kustumine.
 kohtulise kontrolli seaduste sõuline ja vaimuline
 maksimise kohta.

§ 21.9. Valitsemisfunktsioonid. Valitsemise märke.
 Valitsemisegeruse ulatus. Valitsemisegeruse ja sead-
 dusandluse vaherõid. Valitsemiskompetents.
 Rõigipea kui valitsemisõiguste kaudja. Valitsemise
 teostamise organid. Kerevõim. Valitsemis.
 linniteerimised. Kohapealsed organid. Teu-
 tahdeentid ja dehtehalitseeritud valitsemis or-
 ganisatsioon. Teutahal-satsoonid ja dehtehal-satsoonid

mõiste ning olemus. Polütiline ja administratiivne deentralisatsioon. Keskvalitsuse ja kohalike omavalitsuste vahelise deentraliseerimise ja deentraliseeritud valitsemisorganisatsioonide kohta. Omavalitsused. Omavalitsuste mõiste ja olemus. Omavalitsuste liigesed, omavalitsusüksused ja üksikud. Omavalitsused kui valitsemisorganid. Riigi pagmeendi ja nende seaduslik valitsemisorganisatsioonid.

§22 /järg/. Valitsemisliigesed. Õigusnormide rakendamise teostamine. Selle seltoon ja määramine. Administratiivsete aktide väljastamine. Määruste andmise õigus. Määruste andmise õiguste vormilised alused. Määrus. Selle mõiste ja olemus. Valitsemismäärused, õiguslikud määrused. Määruste andmise käik, vorm ja tingimused. Määruste andmise valitus. Määruste valitusklauselid. Eriklauselid (kompetentse määratluse). Omavalitsuste suundmäärused. Neude alused, neude loomus ja neude määruse määramine. Määruste määramise määramine. Määruste määramise määramine. Kohalike kontrolli määruste määramine jne.

§23. e) Kohalike funktsioonid. Kohalike funktsioonide mõiste ja olemus. Kohalike ja valitsemisfunktsioonide vahelised. Kohalike funktsioonide kompetents.

5 peatükse.

Rügi vormid.

§ 24. Rügi vorm. Rügi vormi mõiste. Rügi vormi määramine lihtsuseks. Riikide liigitamine nende vormi järgi ja selle alusel. Rügi vormide ideaalvormid ja reaalküübid. Kolme ja kahe vormi line klassifikatsioon. Rügi vormide klassifikatsioon antud ajal. Maaliavelli ja Montesquieu klassifikatsioonilised vaated. Klassifikatsioon meie aja riigiteaduses.

§ 25. Monarhia ja selle liigit. Monarhia mõiste ja olemus. Monarhia esitamistunnused. Monarhia kui riigivormi seadused. Monarhia võim ja selle alused. Monarhia võim põhjendavad teooriad. Teokraatlik teooria. Patriarhaalne teooria. Patrimoniaalne teooria. Monarhia võim kui algeline võim. Monarhia võim ja rahva tahe. Päranduslik monarhia ja valitavuslik monarhia.

§ 26 (järg). Monarhiate liigit. Despotiline ja absoluutne monarhia. Nende näoloomulikkonnad ja need. Teodealne monarhia ja seaduslik monarhia. Nende monarhiatüüpide ajalooline seaduslik. Võimuvahetused neis monarhiates. Konstitutsiooniline monarhia. Konstitutsiooniline monarhia

olemus ja tema tekkimine. Konstitutsiooniline monarhia kujunemine, eriti Inglismaal. Monarhi seimnehit konstitutsioonilises monarhias. Monarhi seatusandlikud funktsioonid. Monarhi kui valitsemisvõimu pea. Monarhi vastutatus. Monistite vastutus ja nende kontrollsingnatsioon. Valituse ja parlamenti omne konstitutsioonilises monarhias. Parlamenti seimnehit ja ülesanded. Parlamenti rajad ja nende vahendid. Riigite kujundamine ja selle tähendus nende vahendite arenemisele. Parlamenti, eriti alamkoja tähenduse kaarimine konstitutsioonilises monarhias ja selle poliitilised järelused. Parlamentlik monarhia.

§ 27. Vabadus ja selle vormid. Vabariigi mõiste ja olemus. Vabariigi eristustunnused. Rügitable kujunemine vabariigis. Võimukandmine selles vabariigis. Seatusandlik võim ja valitsemisvõim. Nende vahendid. Rügipeaga ja rügipeata vabariigid.

Vabaduse lügid. Korporatiivsed, oligarhiilised ja autokraatlikud vabariigid. Nende olemus ja ajalooline seimnehit. Demokraatlikud vabariigid. Nende erijooned. Antiksed demokraatlikud vabariigid. Nende konstitutsioonid ja olemus.

§ 28/järg). Uue aja demokraatlikud vabariigid. Demokraatlik ideoloogia selle lähtepunktid ja arenemise etjooned. Uue aja demokraatlikud

Vabariigi põlvstruktuur ja selle variatsioonid. Esinduslik vabariik. Võimuse jaotus esinduslikus vabariigis. Rahvalisindus (parlament). Kaksikojaline ja ühekojaline esindus. Koegade kujundus ja nende vahelised. Rahvalisinduse seimikohal ja tähtsus esinduslikus vabariigis. Rahvalisinduse seatusandlikud mesanded. Rahvalisinduse administratiivsed mesanded. Vabariigiorganite konstrueerimine esinduslikus vabariigis. Riigipea seimikohal esinduslikus vabariigis. Tema määratlemise vüdit. Tema õigused ja funktsioonid. Vabariigi moodustamine. Rahvalisinduse ja vabariigi vahelised esinduslikus vabariigis. Lõpuks rahva vahenditust võimustest neie aja esinduslikutes vabariikides. Rahvaalgatus ja rahvalaetus.

Vahenditult demokraatlik vabariik. Selle riigikohal struktuur. Rahva võimukohalitus ja selle vüdit.

§ 29. Riikide ühendused. Selle mõiste. Riikide ühenduste iseloom ja tekkinine. Riikide ühenduste tüüpid. Alliansid. Protektoraadid. Vasallühendused. Neude ühenduste iseloomulikumad jooned. Väikeste ühendused (teheimbare Staatenverbindungen). Ühionid: personaalühion, reaalühion. Personaalühionis iseloom. Personaalühionis teavimine ja

Europas. Prantsuse konstitutsioonid. Belgia 20.
ja Šveitsi konstitutsioonid. Kriimaa konstitutsi-
oonid.

§ 32. Konstitutsiooniliste seaduste küsimus loodusõig-
uslikus õpetuses. Konstitutsioonilised ja harilikud
seadused. Konstitutsiooniliste seaduste võimul omandu-
sed. Konstitutsiooniliste seaduste muutmiseküsi-
mus. Vattel'i teooria. Sieyès'i teooria. Rousseau
teooria. Konstitutsiooni loov, võim (pouvoir
constituant) / küsimuse sõn. Selle küsimuse asetus
konstitutsioonides.

§ 33. Kiinjatavad konstitutsioonide võtne sõn ja
vorm. Konstitutsioonide vormiline muutmine.
Pseudumata ja pseuduvad konstitutsioonid. Hari-
like seaduste ja parlamenti kodurõnaga mõjund
konstitutsioonide sõnalisele muutmisele. Konstitutsio-
onide muutmise kindlustus. Seaduste konstitutsio-
onilise kontrollimise kaalutute poolt. Kontrolli-
misõiguse kaalus. Küsimuse asetus P. Ameerika
riikides ja Ühenduses Euroopariikides.

7 peatükk.

§ 34. Zeti konstitutsiooniline õigus võrreldes väli-
maade (Šveitsi, Saksas, Prantsuse ja Inglise)
konstitutsioonilise õigusega.

§ 34. Zeti Rõgi tekkimine. Tekkimise kõigis tähtsa-
maad momentid. Rõgi tekkimise seotud tähtsamat
aktid.

Komisjoniid, nende korraldused ja mes- 22.
audel. Riiigikoju teokord.

Riiigikoju mesaudel. Teatasaudel, need
mesaudel. Teaduste algatamine, harutamine
ja stustamine. Teaduste vlijakuulutamine ja
masson. harutamine. Riiigikoju administratiivsed
mesaudel.

§ 38. Vabariigi valitus. Valitusele mltine delloom
ja seaduskohtl ptiideaduse järele. Valituse ame-
tise määramine. Valituse mesaudel ja õigused.
õigeli: määrmste audomide õigus. Selle alusel ja ul-
tus. Riiigivanem, tema õigselik seaduskohtl
ja mesaudel. elumistid. Neude õigused ja
mesaudel. elumistid. Neude korraldus.
Valituse ja ministerrimide korraldamise seadus.
Omarahkused. Kerkvõimus ja omarahkuste
vaherord. Järevalve õigused ja selle toetamine.
Omarahkuste mesaudel. Omarahkuste korraldus.

§ 39. Kohus. Kohtukorraldus. Kõhtute seaduskohtl
pitiideaduse järele.

§ 40. Pitiideaduse õigselik jõud. Kontrole piti-
eaduse täitmise üle. Selle alatus. Pitiideadu-
se muutmise, selle vud ja kiiigimused.

Öpitoõde põhiõrsused:

1) Léon Duguit, Traité de droit constitutionnel,
2^{ét.}: tome I - 1921, tome II - 1923, t. III - 1923.

2) Léon Duguit, Manuel de droit constitutionnel,
4^{ét.} 1923.

3) Georg Jellinek, Allgemeine Staatslehre, 3. Aufl. 1920.

Tärsõnavad sõltivad teosed:

4) R. Carré de Malberg, Contribution à la théorie
générale de l'État, tome I - 1920, t. II - 1922.

5) Maurice Hauriou, Précis de droit constitutionnel.

6) A. Esmein, Éléments de droit constitutionnel
français et comparé, t. I - 8^{ét.} 1927
t. II 8^{ét.} 1928.

7) Hans Kelsen, Allgemeine Staatslehre 1925.

8) Hans Kelsen, Der soziologische und der
juristische Staatsbegriff. 1928.

9) Hatscher, Deutsches und preussisches Staatsrecht,
Bd 1-2, 1922/23.

10) Lowell Lawrence, The Government of England,
vol. 1-2, 1920.

11) Lampert, Schweizerisches Bundesstaatsrecht. 1918.

12. Santi Romano, Corso di diritto costituzionale,
2 edizione 1928.

Tärendavad teoses surrahitte di jorreferen-
dumi kohta:

13. Landmann, der Souveränitätsbegriff bei den
französischen Theoretikern. 1896.
14. L. Raggi, La teoria della Sovranità. 1908.
15. Merriam, History of the theory of Sovereignty
1900.
16. Curti, der Verlauf des Referendums,
Archiv d. öff. Rechts, Bd. 28, 1912
17. Curti, Le referendum. Histoire de législation
populaire en Suisse. 1905.
18. Oberholtzer, The referendum. 1912.
19. Guy Grand, Le procès de la démocratie. 1912.
20. Tähtsamat konstitutsioonid.

Käsaler Kava sidalab
21 / kasummead meli / lehenulge
tevoti.

14.08.1929. J. Vaabel